

være andet, end at de bliver noget forfuskede. Det er nemlig ikke Marineministeriets Opgave at holde disse Væsener i Orden. Naar et æret Medlem i Gaar talte saa ivrigt for, at disse Væsener endelig ikke maatte komme ind under Erhvervsministeriet, vil jeg sige, at det er sikkert paa høje Tid, at de kommer bort fra Marineministeriet, hvor de ikke bliver røgtet paa forsvarlig Maade.

Dernæst vil jeg henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa, at der i flere Aar har været Tale om at ændre Bestyrelsen af Esbjerg Havn. Der er jo et Havneraad derovre, men der er bare den Fejl ved det, at det i Virkeligheden som andre af Statens Havneraad ingen væsentlig Indflydelse har paa, hvorledes Havnen skal styres. Alle Nyanlæg udføres under Vandbygningsvæsenet, og Havneraadet ved intet om dem, før de staa fiks og færdige og skal administreres videre. Det vilde være naturligt, naar man har en repræsentativ Forsamling paa Stedet, da at lade denne Forsamling have Indflydelse paa f. Eks., hvilke Bygninger der skal opføres, og hvilke Arbejder der skal udføres. Der har været Forhandling om dette Spørgsmaal mellem Havneraadet og de to sidste Trafikministre. Allerede under Trafikminister Hassing-Jørgensen var der Forhandlinger derom, og denne stillede sig ret velvilligt til Sagens Ordning. Saa gik imidlertid det daværende Ministerium af. Den følgende Trafikminister, det ærede Medlem Hr. Slepsager, stillede sig ogsaa i Formen velvillig; men da der blev forhandlet om Sagen, resulterede dette alligevel i, at Havneraadet fik en Skrivelse under 22. Juni 1921 om, at Sagen foreløbig maatte henlægges. Det er meget beklageligt, thi der er mange Forhold, der burde omrindes, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Trafikminister, at denne Sag bliver taget op, og at man virkelig faar en tidssvarende Løsning deraf. Der administreres jo saa store Værdier, der opføres ofte nye Bygninger og nye Bolværker til saa store Værdier, at der var god Mening i, at Havneraadet ogsaa havde Indflydelse paa disse Forhold.

Jeg vil endvidere henlede den ærede Trafikministers Opmærksomhed paa et Spørgsmaal i min Valgkreds, som allerede

var paa Tale i Fjor. Det er Ordningen af Broen over Jernbanen ved Jerne. Allerede ved dens Bygning skete der det, at en af de første Biler, der kørte over den, kørte ud over Muren, og en Mand blev dræbt. Det er ikke urimeligt at antage, at noget af Skylden var vedkommende Chaufføren, men det er lige saa sikkert, at saaledes som denne Bro er bygget, er det ganske usikkert, om Bilerne overhovedet kan komme over den, navnlig om Aftenen og om Natten. Da jeg i Fjor nævnte denne Sag, sagde baade den daværende Trafikminister og senere en i en Samtale Banechefen, at Forholdet skulde blive rettet. Jeg kan ikke med min bedste Villie se, at der er gjort noget som helst siden, og det forekommer mig ganske uforvarsligt, at Forholdet fremdeles bliver opretholdt. Der maa gøres noget, saaledes at Retningen kan blive en anden, og det kan blive muligt at befare denne stærkt befærdede Vej, uden at der skal være saa stor Fare for Ulykker.

Det forekommer mig i det hele taget, at det høje Trafikministerium ikke tilstrækkelig har Opmærksomheden henvendt paa de Over- og Underkørsler, som efterhaanden bliver lavet ved Banerne. Underkørslerne laves i Regelen saaledes, at de ligger i spids Vinkel med Banen, saa at Køretøjer, der kommer fra modsat Side, ikke kan se hinanden, før de er inde i en ganske smal Hvælving. Det er ret uheldigt; der kan grumme let ske Ulykker. Det vilde være rimeligt, at man byggede disse Underkørsler saa store, at de virkelig var forsvarlige. I det hele taget forekommer det mig, at Statsbanerne her anvender en Sparsommelighed, som er meget ilde anbragt. Derimod synes jeg, at man uden at spare for meget kunde holde op med at lave de Perrontrapper, som man vel signer os med selv paa ganske smaa Stationerovre i Jylland. Naar man i saadanne Smaabyer som Vejen, Lunderskov og Bramminge laver Perrontrapper, er det fuldstændig ved Siden af, dem er der aldeles ingen Brug for, der er ingen Færdsel, der svarer dertil. De Menneskerovre ved Stationerne kan ikke en Gang holde dem rene for Sne om Vinteren, saa Folk gaar og omkommer i Sneen, naar de skal ned ad dem. Og saa holder man gerne en Mand til at passe paa, at ingen gaar over Sporene.